

MINIMÁLNÍ PREVENTIVNÍ PROGRAM

ŠK. ROK 2018/2019

Telefon : 318 623 231, Fax: 318 624 067, IČ: 000 66702

www : www.szs.pb.cz , e-mail : szs@szs.pb.cz

adresa : SZŠ a VOŠ zdravotnická, Jiráskovy sady 113, 261 01 Příbram I

OBSAH:

- 1) Základní údaje o škole
- 2) Úvod do problematiky
- 3) Další vzdělávání školního metodika prevence
- 4) Aktivity plánované pro školní rok 2018/2019
- 5) Personální zajištění
- 6) Právní rámec

Základní údaje o škole

Název školy:

**Střední zdravotnická škola a Vyšší odborná škola zdravotnická,
Příbram I, Jiráskovy sady 113**

zřizovatel: Středočeský kraj

IČO školy: 00066702

IZO školy: 600019560

Kontakty:

telefon: 318 623 231

fax: 318 623 231

e-mail: szs@szs.pb.cz

web: www.szs.pb.cz

Ředitel školy:

Mgr. Václav Kočovský

telefon: 318 624 067

Statutární zástupce ředitele:

doc. PhDr. Dagmar Kalátová, PhD.

telefon: 318 623 231, (linka 24)

Zástupce ředitele:

Mgr. Luboš Velfl, zástupce ředitele

telefon: 318 623 231

Školská rada SŠ:

předseda ŠR SZŠ: MUDr. Ivan Šedivý

zástupci žáků: Eva Jelšínová, Petra Kratinová

zástupci pedagogů: Mgr. Věra Severová, Mgr. Jan Chvál

zástupci zřizovatele: MVDr. Josef Řihák, MUDr. Ivan Šedivý

Školská rada VOŠ:

Předseda ŠR VOŠ: Kateřina Solnařová

zástupci studentů: Kateřina Solnařová

zástupci pedagogů: Mgr. Jana Oktábcová

zástupci zřizovatele: MUDr. Barbora Daňhová

Charakteristika školy

Školní budova je z roku 1882 (po celou dobu své existence slouží jako škola, zdravotnická škola je zde od roku 1953), přístavba domova mládeže byla dokončena v roce 1990. Budovy jsou v centru staré části města, domov mládeže je orientován do klidného parkového prostředí, obě budovy jsou vzdáleny cca 500 metrů od areálu Oblastní nemocnice Příbram, a.s.

Budova je historickým majetkem města Příbram. Od roku 1994 má škola s městským úřadem uzavřenu smlouvu o pronájmu budovy na dobu neurčitou. (ve smlouvě je zakotveno předkupní právo zřizovatele školy)

Do školy je dobré vlakové i autobusové spojení.

Škola poskytuje ve školním roce 2018/2019 výchovu a vzdělávání v těchto oborech vzdělání:

Zdravotnický asistent – čtyřleté denní studium absolventů ZŠ (53-41-M/01)

Zdravotnické lyceum – čtyřleté denní studium absolventů ZŠ (78-42-M/04)

Masér sportovní a rekondiční – čtyřleté denní studium absolventů ZŠ (69-41-L/02)

Praktická sestra – čtyřleté denní studium absolventů ZŠ (53-41-M/03)

Nutriční asistent – čtyřleté denní studium absolventů ZŠ (53-41-M/02)

Masér ve zdravotnictví – čtyřleté denní studium absolventů ZŠ (53-41-M/04)

Diplomovaná všeobecná sestra - tříleté denní studium absolventů maturitních oborů
(53-41-N/1.)

Diplomovaný nutriční terapeut – tříleté denní studium absolventů maturitních oborů
(53-41-N/41)

1. Úvod do problematiky

Rizikovým chováním se rozumí takové chování jedince, které vybočuje od standardního chování a které vede k porušování eventuelně k nedodržování společenských norem, zákonů a předpisů. V případě výskytu rizikového chování nejsou dodržovány etické hodnoty jednání a chování. Konečným důsledkem je poškození zdraví jedince a životního prostředí, ve kterém jedinec žije.

Primární prevence rizikového chování:

- a) Cílem primární prevence je zabránit výskytu rizikového chování, nebo co nejvíce omezit škody způsobené jeho výskytem mezi žáky. Základním principem prevence rizikového chování u dětí a mládeže ve školství je výchova žáků ke zdravému životnímu stylu, k osvojení pozitivního sociálního chování a zachování integrity osobnosti.

- b) Jedná se zejména o předcházení následujícím rizikovým jevům v chování žáků: záškoláctví, šikana, rasismus, xenofobie, vandalismus, kriminalita, delikvence, kyberšikana, užívání návykových látek (tabák, alkohol, omamné a psychotropní látky, dále jen „OPL“), onemocnění HIV/AIDS a ostatní sexuálně přenosné nemoci a patologické hráčství (gambling).
- c) Rozpoznání a zajištění včasné intervence zejména v případech: domácího násilí, týrání a zneužívání dětí včetně sexuálního zneužívání, ohrožování mravní výchovy mládeže, příjmu poruch potavy (mentální anorexie, mentální bulimie)

Minimální preventivní program (MPP) - je dokument SZŠ a VOŠ zdravotnické zaměřený zejména na výchovu žáků a studentů ke zdravému životnímu stylu, na jejich osobnostní a sociální rozvoj a rozvoj jejich sociálně komunikativních dovedností.

MPP je určen pro žáky a pedagogické pracovníky školy a ve svém důsledku má vést k pozitivní změně klimatu školy s minimem kázeňských problémů žáků ve škole i mimo školu. Základním předpokladem účinnosti minimálního preventivního programu je aktivní zapojení všech žáků školy. Rovněž rodiče žáků jsou aktivními účastníky procesu realizace minimálního preventivního programu.

MPP respektuje Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/679 ze dne 27. dubna 2016 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů.

Program je založen na podpoře vlastní aktivity žáků, pestrosti forem preventivní práce se žáky a studenty, dále na zapojení celého pedagogického sboru školy a spolupráci se zákonnými zástupci žáků školy. Program je zpracován na jeden školní rok.

Cíle minimálního preventivního plánu v rámci SZŠ a VOŠ zdravotnické Příbram:

- Informovanost žáků a studentů v oblasti rizikového chování;
- Zařazování informací ohledně rizikového chování do výuky jednotlivých předmětů;
- Organizace volnočasových aktivit v rámci prevence rizikového chování – např. sportovní a kulturní činnost, školní výlety, poznávací exkurze, společenské akce aj.
- Realizace systematického a uceleného plánu působení na mladou generaci;

- Vytváření pozitivního klimatu na půdě školy (mezi učiteli a žáky, mezi žáky navzájem, mezi učiteli; mezi všemi zaměstnanci, žáky a studenty školy)
- Důsledné prosazování některých represivních opatření (zejména zákaz kouření, konzumace alkoholických nápojů, užívání a přechovávání návykových a psychotropních látek v budově školy; toto pak vhodným působením přenést i do jejího okolí, vytvářet zdravý životní styl)
- Pedagogičtí pracovníci jsou připraveni na inkluzi;
- Pravidelné třídnické hodiny.

Cíle dlouhodobé:

- Působení zaměřené na zdravý životní styl.
- Posilování komunikačních dovedností.
- Vytváření pozitivního sociálního klimatu.
- Odstraňování nedostatků v psychické regulaci chování.
- Formování postojů. (eticky žádoucí normy)
- Posílit spolupráci školy s rodiči v těchto oblastech.

2. Další vzdělávání školního metodika prevence

Plánovaná školení:

- a) říjen 2018 – Praha – XI. ročník konference primární prevence rizikového chování
- b) říjen 2018 – Praha – Bezpečné klima ve škole interaktivně
- c) říjen 2018 – Lysá nad Labem – Zvládání náročných situací při komunikaci se žákem a rodičem
- d) prosinec 2018 – Říčany – Bezpečně na internetu

3. Aktivity plánované pro školní rok 2018/2019

- a. MPP – tvorba a příprava – společně s Mgr. Věrou Severovou, výchovnou poradkyní;
- b. říjen - prosinec 2018 – Magdaléna, o.p.s. odborná exkurze určená pro žáky SŠ (určeno pro žáky prvního ročníku oboru ZL, ZA, PS, NA, MSR)
- c. Den pro zdravý životní styl – prosinec 2018

- d. Den zdravotnické školy – únor 2019
- e. prosinec 2018 – Praha – odborná exkurze – Dům světla – Praha – zaměření - prevence HIV/AIDS – určeno pro studenty VOŠ (první ročník)
- f. květen 2019 - odborná exkurze – Mníšek pod Brdy – prevence drogových závislostí
(určeno pro první ročník VOŠ)

4. Personální zajištění

Třídní učitelé – v jednotlivých třídách

Učitelé odborné praxe – na pracovištích odborné praxe

Učitelé předmětů – zvláště občanská nauka, výchova ke zdraví, tělesná výchova, biologie, hygiena; soustavně všichni

Vedoucí kroužků - soustavně

Výchovný poradce – soustavně

Školní metodik prevence – soustavně

5. Právní rámec

Práce a aktivity školního metodika prevence vycházejí především z těchto právních norem:

Zákon č. 561/2004Sb., o předškolním, základním, středním, vyšším odborném a jiném vzdělávání (školský zákon) v platném znění

Vyhláška č. 72/2005 Sb. o poskytování poradenských služeb ve školách a školských zařízeních, v platném znění

Vyhláška č. 27/2016 o vzdělávání žáků se speciálními vzdělávacími potřebami a žáků nadaných

Metodický pokyn k primární prevenci rizikového chování u dětí, žáků a studentů ve školách a školských zařízeních – Č.j. 20 006/2007-51

Metodický pokyn Ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy k řešení šikanování ve školách a školských zařízeních – č.j. MŠMT-22294/2013-1

Metodický pokyn ministryně školství, mládeže a tělovýchovy k prevenci a řešení šikany ve

školách a školských zařízeních - č.j. MŠMT-21149/2016

V Příbrami dne: 31. srpna 2018

Zpracoval: MVDr. Machuta Zbyněk

Schválil: Mgr. Václav Kočovský
ředitel školy

Vyhotoveno ve 2 rovnocenných stejnopisech.

rozdělovník: ředitel školy
školní metodik prevence

Příloha č. 1 k MPP:

Vymezení fenoménu školního šikanování, povinnost školy chránit děti před šikanou a východisko pro účinné řešení šikany.

Šikana je jakékoliv patologické chování, jehož záměrem je ublížit jedinci, ohrozit jiného žáka, popřípadě skupinu žáků. Jedná se o zvláštní případ lidské agrese. Je to cílené a obvykle opakované užití násilí jedincem nebo skupinou vůči jedinci či skupině žáků, kteří se neumí nebo z nejrůznějších důvodů nemohou bránit. Zahrnuje jak fyzické útoky v podobě bití, ponižování, obtěžování včetně sexuálního, zneužívání, vydírání, poškozování věcí druhé osobě, loupeže, tak i útoky slovní v podobě nadávek, pomluv a vyhrožování. Nově se může realizovat i prostřednictvím elektronické komunikace (kyberšikana).

Kyberšikana je jednou z forem psychické šikany. Je to zneužití ICT (informačních a komunikačních technologií) zejména pak mobilních telefonů a internetu k takovým činnostem, které mají někoho záměrně ohrozit, ublížit mu. Jedná se o úmyslné chování, kdy je oběť napadána útočníkem nebo útočníky. Povaha a provedení útoku pak určuje její závažnost.

Znaky šikany:

záměrnost

cílenost

opakování – není podmínkou

nepoměr sil

bezmocnost oběti

nepříjemnost útoku

samoúčelnost agrese

Prevence šikany:

Každý pedagog je zodpovědný za vytvoření zdravého klimatu ve třídě a je povinen:

1. Nebýt lhostejný k projevům agresivity
2. Podporovat rozvíjení pozitivních vztahů ve třídě
3. Udržovat ovzduší důvěry mezi žáky a pedagogy
4. Informovat žáky a rodiče – na koho se mohou obrátit při problémech

Vybrané části z Metodického pokynu Ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy k řešení šikanování ve školách a školských zařízeních (Č. j. MŠMT-21149/2016)

Škola má jednoznačnou odpovědnost za děti a žáky. V souladu se školským zákonem jsou školy a školská zařízení povinny zajišťovat bezpečnost a ochranu zdraví dětí, žáků a studentů v průběhu všech vzdělávacích a souvisejících aktivit a současně vytvářet podmínky pro jejich zdravý vývoj a pro předcházení vzniku rizikového chování (sociálně patologických jevů). Z tohoto důvodu pedagogický pracovník šikanování mezi žáky předchází, jeho projevy neprodleně řeší a každé jeho oběti poskytne okamžitou pomoc.

Škola má ohlašovací povinnost při výskytu šikany v následujících případech:

- dojde-li v souvislosti se šikanou k jednání, které by mohlo naplňovat znaky přestupku nebo trestného činu, obrací se škola na Policii ČR;

- dojde-li k šikaně v průběhu vyučování, má škola povinnost tuto skutečnost oznámit zákonnému zástupci jak žáka, který byl útočníkem, tak žáka, který byl obětí;

- škola ohlašuje orgánu sociálně právní ochrany dětí takové skutečnosti, které nasvědčují tomu, že dítě je v ohrožení buď proto, že ho ohrožuje někdo jiný nebo proto, že se ohrožuje svým chováním samo;

Pedagogický pracovník, kterému bude znám případ šikanování a nepřijme v tomto ohledu žádné opatření, se vystavuje riziku trestního postihu pro neoznámení, případně nepřekažení trestného činu.

Doporučuje se dále pracovat s agresorem, s obětí šikany i s celým třídním kolektivem. Je nezbytné vypořádat se i s traumaty těch, kteří přihlíželi, ale nezasáhli (mlčící většina či menšina) apod.

V případech podezření nebo již prokazatelných projevů šikany, které nejsou bezodkladně a uspokojivě řešeny v pravomoci pedagogických pracovníků včetně školního metodika prevence či výchovného poradce, je zcela na místě obrátit se na ředitele příslušné školy nebo školského zařízení.

Nepřímé (varovné) znaky šikanování mohou být např.:

Žák je o přestávkách často osamocený, ostatní o něj nejeví zájem, nemá kamarády.

Při týmových sportech bývá jedinec volen do mužstva mezi posledními.

O přestávkách vyhledává blízkost učitelů.

Má-li žák promluvit před třídou, je nejistý, ustrašený.

Působí smutně, nešťastně, stísněně, mívá blízko k pláči.

Stává se uzavřeným.

Jeho školní prospěch se někdy náhle a nevysvětlitelně zhoršuje.

Jeho věci jsou poškozené nebo znečištěné, případně rozházené.

Zašpiněný nebo poškozený oděv.

Stále postrádá nějaké své věci.

Odmítá vysvětlit poškození a ztráty věcí nebo používá nepravděpodobné výmluvy.

Mění svoji pravidelnou cestu do školy a ze školy.

Začíná vyhledávat důvody pro absenci ve škole.

Odřeniny, modřiny, škrábance nebo řezné rány, které nedovede uspokojivě vysvětlit.

Zejména je třeba věnovat pozornost mladším žákům nově zařazeným do třídy, neboť přízpusobovací konflikty nejsou vzácností!

Přímé znaky šikanování mohou být např.:

Posměšné poznámky na adresu žáka, pokořující přezdívka, nadávky, ponižování, hrubé žerty na jeho účet. Rozhodujícím kritériem je, do jaké míry je daný žák konkrétní přezdívkou nebo "legrací" zranitelný.

Kritika žáka, výtky na jeho adresu, zejména pronášené nepřátelským až nenávisným, nebo pohrdavým tónem.

Nátlak na žáka, aby dával věcné nebo peněžní dary šikanujícímu nebo za něj platil.

Příkazy, které žák dostává od jiných spolužáků, zejména pronášené panovačným tónem, a skutečnost, že se jim podřizuje.

Nátlak na žáka k vykonávání nemorálních až trestných činů či k spoluúčasti na nich.

Honění, strkání, šťouchání, rány, kopání, které třeba nejsou zvláště silné, ale je nápadné, že je oběť neoplácí.

Rvačky, v nichž jeden z účastníků je zřetelně slabší a snaží se uniknout.

Rodiče žáků by si měli všimnout především těchto možných signálů šikanování:

Za dítětem nepřicházejí domů spolužáci nebo jiní kamarádi.

Dítě nemá kamaráda, s nímž by trávil volný čas, s nímž by si telefonovalo apod.

Dítě není zváno na návštěvu k jiným dětem.

Nechuť jít ráno do školy (zvláště, když dříve mělo dítě školu rádo). Dítě odkládá odchod z domova, případně je na něm možno i pozorovat strach.

Ztráta chuti k jídlu.

Dítě nechodí do školy a ze školy nejkratší cestou, případně střídá různé cesty, prosí o dovoz či odvoz autem.

Dítě chodí domů ze školy hladové (agresoři mu berou svačinu nebo peníze na svačinu).

Usíná s pláčem, má neklidný spánek, křičí ze snu, např. „Nechte mě!“

Dítě ztrácí zájem o učení a schopnost soustředit se na ně.

Dítě bývá doma smutné či apatické nebo se objevují výkyvy nálad.

Zmínky o možné sebevraždě.

Odmítá svěřit se s tím, co je trápí.

Dítě žádá o peníze, přičemž udává nevěrohodné důvody (například opakovaně říká, že je ztratilo), případně doma krade peníze.

Dítě nápadně často hlásí ztrátu osobních věcí.

Dítě je neobvykle, nečekaně agresivní k sourozencům nebo jiným dětem, možná projevuje i zlobu vůči rodičům.

Dítě si stěžuje na neurčité bolesti břicha nebo hlavy, možná ráno zvrací, snaží se zůstat doma.

Své zdravotní obtíže může přehánět, případně i simulovat (manipulace s teploměrem apod.).

Dítě se vyhýbá docházce do školy.

Dítě se zdržuje doma více, než mělo ve zvyku.

Kyberšikana – její formy:

Vytváření internetových stránek, které urážejí, pomlouvají či ponižují konkrétní osobu

Zneužívání cizího účtu

Vydírání pomocí mobilu nebo internetu

Obtěžování a pronásledování voláním, psaním zpráv nebo prozváněním

Zveřejňování cizích tajemství s cílem poškodit oběť

Vyloučení z virtuální komunity

Kyberšikana – její znaky:

Anonymita útočníků – přezdívka, neznámá e- mailová adresa,

Nemožnost schovat se do bezpečí domova

Původce bývá fyzicky, psychicky slabý jedinec, oběť kyberšikany, člověk, který má málo kamarádů, je na virtuálním světě závislý.

Agresor je ve virtuálním světě schovaný a může se chovat jinak než by se choval v reálném světě – udává jiný věk, pohlaví, bydliště....

Oběti kyberšikany jsou často uzavřené do sebe, nekomunikují s okolím, špatně se rozpoznává (u šikany vidíme modřiny, roztrhané oblečení...)

Č. j. MŠMT-21149/2016

Postupy:

1. Rozhovor s obětí

2. Rozhovor s agresorem

3. Nikdy nekonfrontovat oběti a agresory!

4. Nalezení svědka

5. Zajistit dostupné důkazy s podporou IT kolegy (v případě kyberšikany)

6. Ze všech jednání pořizujeme zápis s podpisy zúčastněných

7. Zajištění ochrany oběti

8. Jednání s rodiči dotčených žáků a žáky samotnými – výchovná komise

9. Potrestání agresora - výchovná opatření – viz školní řád

10. Pokud nedojde ke zlepšení chování agresora a rodiče nespolupracují, informujeme odbor sociální péče, který bude spolupracovat i s policií

Pokročilá šikana:

- nahlášení policii ČR
- spolupráce s dalšími institucemi (pedagogicko-psychologická poradna, orgán sociálně právní ochrany dítěte, středisko výchovné péče)